

synspunkt. Der er imidlertid et Synspunkt foruden dette, som jeg tror bør fremhæves, og som jo allerede blev fremhævet ved den forrige Behandling, og det er Hensynet til Landets Forsvar og særlig til Staden Kjøbenhavns Forsvar. Dette Synspunkt er, saavidt jeg kan skjønne, ikke taget ved Behandlingen af Sagen i den Kommissiøn, som har bearbejdet Sagen, og, saavidt jeg forstaar, heller ikke af den høitærede Regjering. Det er rigtignok blevet udtalt, at, da Sagen har været for i Statsraadet, er det dermed givet, at den har Krigsministerens Billigelse. Dette er mig imidlertid i dette Tilfælde ikke tilstrækkeligt; det er et Spørgsmaal, i hvilket jeg tror selv at maatte have en Mening, hvilken Mening hvilken som helst Krigsminister saa maatte have om Tingen. Det, jeg i saa Henseende har Betænkelighed ved angaaende det nærværende Lovforslag, er, et man ved at anlægge en Banegaard Norden for Kastellet, til hvilken man vil henvise en betydelig Del af Jernbanetrafikken, vil fremme en Udvikling af Byen, som allerede vil blive forberedt ved de Havnearbejder, der i den senere Tid ere projekterede, og hvis Begyndelse ialtfald, saavidt jeg har forstaaet, er bleven approberet af Indenrigsministeriet. Jeg skjønner ikke rettere, end at, naar der bliver foretaget Havnearbejder Norden for Kastellet, betydelige Inddæmninger og Anlæg af Havnebasiner og samtidig bygges en Banegaard paa det inddæmmede Terrain, er det Meningen og vil have til Følge, at der Norden for Kastellet vil reise sig en Bydel, som vil komme til at rumme meget betydelige Værksteder, idet den vil blive et Centrum for en Del af Stadens Handel og Fabrikvirksomhed. At have en saadan Bydel liggende paa dette Sted Norden for Kastellet, anser jeg for meget farligt for Kjøbenhavns Forsvar. Jeg skal tillade mig at forklare det en lille Smule næriere. Det er ikke min Mening, at det i og for sig skulde hindre Forsvaret af de Værker, som for Dieblisset eksistere, eller som det paataentes for Fremtiden at bringe til Eksistens; om denne Bydel bliver stød i Brand, vil i og for sig ikke hindre Artilleristerne i at blive ved deres Kanoner og skyde med dem ud mod den Fjende, der maatte angribe dem. Jeg tror heller ikke, naar jeg skal være ganske ærlig, at det vil have en særdeles nedtrykkende Virkning paa Artilleristerne, at de se det Stykke By brænde bagved sig; naar Folkene staa overfor Fjenden og først ere komne i Kamp, tænke de paa, hvordan de gjøre Fjenden bedst Afbræk, og bryde sig ikke meget om, at det brænder ved Siden af. Det er et underordnet Moment. Men om end den Omstænd-

ighed, at der bygges en Bydel, som er udsat for at blive bombarderet og stuet i Brand af en angribende Sømagt, ikke i og for sig vil hindre Forsvaret, er jeg bange for, at Tilstedeværelsen af en saadan Bydel vil lægge et Tryk, et stærkt Tryk paa den Regjering, som i sin Tid skal tage Bestemmelse om, hvorvidt vi overhovedet skulle bygge en Fjende Braaden, eller vi skulle give efter. Dette Tryk tror jeg, at den lovgivende Forsamling bør om muligt søge at afværge. Ansvarer for at tage den Bestemmelse, at man vil tage det op med en angribende Fjende, vil allerede blive tungt nok uden det, og man skal ikke gjøre dette Ansvar større, end det nødvendigtvis maa være. Jeg skjønner ikke rettere, end at den Udvidelse, som Kjøbenhavns Havn behøver, eller som ialtfald kunde være ønskelig i Byens, i Handelens og dermed i hele Landets Interesse, vil kunne foretages ved at gaa mod Syd, Sønden for Knippelsbro og Langebro, istedetfor at gaa nordøst, Nord for Kastellet. Jeg tror ikke, der er nogen Nødvendighed for at gaa Nord for Kastellet. Under disse Omstændigheder tror jeg, at vi fra vor Side maa gjøre, hvad vi kunne, for at afværge, at man virkelig kommer til at arbejde den Vej. I Henhold til denne Betragtning er det, jeg skal tillade mig at stemme mod Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Steen): Jeg skal selvfølgelig saa lidt idag som ved forrige Behandling, hvor der var Anledning dertil, udtale mig om de militære Spørgsmaal, men jeg vil kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til en ikke ganske rigtig Opfattelse af Forholdene, som den ærede sidste Taler (Blom) lagde for Dagen. Det er nemlig ikke gennem Statsraadets Behandling, at de militære Autoriteters Tilslutning til Tanken om disse Anlæg er fremkommen, men det er Resultatet af Forhandlinger og temmelig vidtløftige Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og de militære Autoriteter, som have ledet dertil, at Krigsbestyrelsen har udtalt sig derhen, at med den Begrænsning, som ligger indenfor de i Forslag bragte Havneanlæg der, ville disse Anlæg ikke kunne skabe Byens Forsvar.

Forsmanden: Det ærede Medlem, som jeg nu skal give Ordet, nemlig den 2den Landsdistributionsmand for 1ste Kred (Carstensen), begjærede Ordet før, da det 1ste kongevalgte Medlem (Rosenørn) dvælede ved Kjøbenhavns Havneplan. Jeg vilde ikke lægge det nævnte ærede kongevalgte Medlem nogen Hindring i veien, dels da der dog er nogen Forbindelse mellem det, han omtalte, og den foreliggende Sag, og dels efter hans særegne